

19de JAARGANG, NR. 351
25 JANUARI 2021

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

4 JAZZ OP DE PLAAT

Jaap Blonk, Tobias Klein Dalgoo,
 Joost Lijbaart, John Goldsby Trio
 en Pieranunzi/Joris.

EN VERDER (ONDER MEER):

8 Dolo Coker (Erik Marcel Frans)

17 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 09 2020

NR. 352 KOMT 15 FEBRUARI UIT

BERICHTEN

WDR Big Band maakt meespeel-app

Of het nu gaat om saxofoon, trompet, trombone, gitaar, piano, bas of drums – de WDR Big Band Playalong App biedt iedereen de mogelijkheid om mee te spelen met de Keulse bigband. Met de ingebouwde mixer zijn de nummers te beluisteren en is het volume van elk instrument afzonderlijk aan te passen, zijn individuele nummers te dempen of solo te beluisteren. Er zijn elf regelingen in verschillende moeilijkheidsgraden beschikbaar. De composities en arrangementen zijn speciaal voor de app gemaakt en opgenomen door de WDR Big Band. "Gerade in der jetzigen jazzkonzertlosen Zeit ist die neue App eine großartige Motivation, sein Instrument wieder aus dem Schrank zu holen und sich mit der WDR Big Band gemeinsam auf die digitale Bühne zu begeben", aldus de initiatiefnemers. De WDR Big Band Playalong App is te vinden in de iOS Store en de Play Store van Google.

Bill Laswell en Youn Sun Nah op festival Jazz Middelheim 2021

Onder anderen saxofonist John Zorn, bassist Bill Laswell, saxofonist Toine Thys, zangeres Youn Sun Nah en saxofonist Michel Portal spelen dit jaar op het festival Jazz Middelheim. Het festival wordt in 2021 voor de veertigste keer gehouden. Jazz Middelheim vindt plaats van donderdag 12 tot zondag 15 augustus in Park Den Brandt, Antwerpen. Meer namen worden binnenkort bekendgemaakt.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

BESTUUR SCHRIJFT GESCHIEDENIS VAN JUBILERENDE STICHTING JAZZ IN GRONINGEN

Het bestuur van de jubilerende Stichting Jazz in Groningen (SJIG) gaat de geschiedenis van de organisatie op papier zetten. De SJIG bestond 12 januari jl. 45 jaar. Gelegenheid om dit te vieren is er vooralsnog niet. Door de coronacrisis liggen de concerten al sinds oktober vorig jaar stil. Toen werd thuisbasis Brouwerij Martinus gesloten.

Nu er geen concerten zijn, is er wel tijd om een duik in de archieven te nemen en de geschiedenis van de SJIG te schrijven. Die is nooit eerder op papier gezet, maar is verspreid over honderden documenten, foto's, krantenartikelen, posters en websites. Hoe is de stichting in 1976 gestart? (volgens sommigen zou ook 1970 als startpunt kunnen worden gekozen, het jaar waarin de werkgroep Jazz in Groningen werd opgericht). Welke grote jazzmuzikanten hebben onder de SJIG-vlag gespeeld in Groningen? Op welke podia vonden de honderden concerten in de loop der jaren plaats? Het antwoord op deze en meer vragen zal de komende tijd in stukjes en beetjes op de website verschijnen. Niet alleen in woord, maar ook in beeld via oude posters en concertfoto's. Rond de zomer moet het hele verhaal gereed zijn. De SJIG organiseerde in de loop van de jaren niet alleen concerten, maar nam begin 2003 ook het initiatief tot oprichting van het samenwerkingsverband Jazz in Groningen. Tot 2010 vroeg de SJIG als coördinator namens de deelnemers gezamenlijk subsidie aan en regelde aan het eind van het jaar de financiële afwikkeling. Toen die subsidie in 2010 verviel, werd de belangrijkste taak van de SJIG weer de eigen jazzprogrammering, al wordt via de stichting ook nog steeds de Groningse programmering onderling afgestemd.

Meer info: <https://www.stichtingjazzgroningen.nl/>

Oproep

Het SJIG-bestuur roept eenieder op om een bijdrage te leveren aan de geschiedschrijving. Met verhalen, foto's, beeld- en geluidopnamen etc. Ook als u iets wilt toevoegen of verbeteren aan het verhaal wordt u uitgenodigd om een mail te sturen aan de stichting: info@stichtingjazzgroningen.nl.

José James en Aaron Parks docent op Conservatorium van Amsterdam

Zanger José James komt de jazzafdeling van het conservatorium van Amsterdam versterken als docent. Hij gaat werken met ensembles en aan vocalisten masterclasses in muziekproductie en bandcoaching geven. In maart komt pianist Aaron Parks naar Amsterdam als 'artist in residence'. Hij wordt gastdocent.

Eerste editie Cologne Jazzweek eind augustus 2021

De eerste editie van de Cologne Jazzweek vindt plaats van 28 augustus tot 4 september. Oorspronkelijk zou het festival al in 2020 het licht zien, maar de coronapandemie gooide roet in het eten. Trombonist Janning Trumann is artistiek leider van het festival, dat voor een substantieel deel door de gemeente Keulen wordt betaald. Hij maakt het programma samen met Friederike Darius (zij doet ook de programmering van het Metropole Orkest) en zangeres Rebekka Ziegler. Het festival vindt op verschillende plekken in Keulen plaats en heeft ook een buitenpodium. Het definitieve programma wordt op 30 april tijdens het digitale evenement Jazzahead! bekendgemaakt.

Jazzclub Mahogany Hall schrappt rest van lopende seizoen

Jazzclub Mahogany Hall in Edam blijft het gehele verdere seizoen 2020-2021 gesloten. "De verlenging van de lockdown en de nog steeds te hoge besmettingscijfers, blijven ook onze jazzclub parten spelen", aldus het bestuur. Alle kaarten worden nu gezet op het nieuwe seizoen, dat in oktober 2021 van start gaat. Doordat Mahogany Hall een vereniging is en de leden ook nu hun contributie betalen, staat de club er financieel 'redelijk' voor, ondanks doorlopende kosten als huur, energie en onderhoud, en het wegvallen van baromzet. Bovendien krijgt de club 'een belangrijke bijdrage van een bewonderaar', zo meldt het bestuur. Alle voor 2020-2021 geplande concerten worden in principe omgeboekt naar het nieuwe seizoen 2021-2022.

Uitreiking Grammy's 2021 uitgesteld

Vanwege de coronacrisis is de uitreiking van de Grammy Awards 2021 uitgesteld van 31 januari tot 14 maart. Dan worden onder meer de volgens de Grammy-jury beste jazzalbums van het afgelopen jaar bekroond (voor de genomineerde albums zie Jazzflits 348, pagina 13). De ceremonie vindt als vanouds plaats in Los Angeles.

Onder anderen de Britse saxofoniste Nubya Garcia – door het blad Downbeat in december 2020 aangemerkt als een van de 25 musici die de jazz van de toekomst gaan vormgeven – kan niet meer visumvrij door Europa toeren. (Foto: Adama Jalloh)

BRITSE MUZIKANTENVAKBOND BOOS OM EUROPESE VISUMPLICHT BRITSE MUSICI

De Britse Musicians' Union is boos dat de Britse regering in het kader van de Brexit-onderhandelingen het Europees aanbod afwees om Britse musici zonder Europees visum negentig dagen op het continent te laten toeren. De vakbond is zeer ontstemd dat de door de coronacrisis ernstig verzwakte sector nu nog een extra klap krijgt.

De Britse regering wees voor deze visumplicht eerder de Europese Unie als schuldige aan, maar de krant The Independent onthulde 10 januari jl. dat het de Britten zelf waren die dit niet wilden. Het Europese continent is een lucratieve markt voor Britse musici, vandaar dat de regering de vertegenwoordigers van de musici steeds voorhield voor hun belangen te zullen opkomen. Volgens The Independent zou de houding van de Britse regering zijn ingegeven door de wens Europese musici te ontmoedigen om in Groot-Brittannië op te treden.

LUCAS VAN MERWIJK NIEUWE ARTISTIEK LEIDER VAN FESTIVAL DIAS LATINOS

Latin-drummer en percussionist Lucas van Merwijk wordt artistiek leider van het Amersfoortse latin- en Caribisch festival Dias Latinos. Het voor een groot publiek toegankelijk maken van de Latijns-Amerikaanse cultuur en muziek, wordt zijn belangrijkste opdracht.

Van Merwijk is geen onbekende van het festival, dat in het eerste weekend van juli plaatsvindt. Hij speelde er meerdere malen. Vorig jaar verzorgde de docent latin-percussie en drums bij het conservatorium van Amsterdam voor het eerst ook de programmering van het podium met latintalent. Het driedaagse festival Dias Latinos is al zo'n 25 jaar een begrip in de Nederlandse latinwereld. Het gratis toegankelijke festival trekt jaarlijks zo'n honderdduizend bezoekers.

BESTE JAZZALBUMS 2020

Jazztimes VS (keuze medewerkers)

1 Maria Schneider Orchestra

Data Lords

2 John Scofield

Swallow Tales

3 Ambrose Akinmusire

On The Tender Spot Of Every
Calloused Moment

4 Rudresh Mahanthappa

Hero Trio

5 Bill Frisell

Valentine

6 Immanuel Wilkins

Omega

7 Gerald Clayton

Happening:
Live at the Village Vanguard

8 Nubya Garcia

Source

9 Sun Ra Arkestra

Swirling

10 Shabaka and the Ancestors

We Are Sent Here By History

NPR JAZZ CRITICS POLL '20

(keuze 148 Amerikaanse critici)

1 Maria Schneider Orchestra

Data Lords

2 Ambrose Akinmusire

On The Tender Spot Of Every
Calloused Moment

3 Eric Revis

Slipknots Through A Looking Glass

4 Mary Halvorson's Code Girl

Artlessly Falling

5 Charles Lloyd

8: Kindred Spirits

6 Bley/Sheppard/Swallow

Life Goes On

7 Matthew Shipp Trio

The Unidentifiable

8 Ron Miles

Rainbow Sign

9 Rudresh Mahanthappa

Hero Trio

10 Jeff Parker

Suite For Max Brown

NEW YORKSE CLUB BIRDLAND STRIJDT MET INZAMELIINGSACTIE VOOR VOORTBESTAAN

Om te kunnen voortbestaan proberen de eigenaren van de New Yorkse jazzclub Birdland via een inzamelingsactie minimaal 250.000 dollar in te zamelen. Met uitzondering van een week in december, is de zaak sinds maart 2020 vanwege de coronacrisis gesloten. De financiële problemen zijn zodanig dat het grootste deel van het personeel inmiddels is ontslagen.

De fameuze jazzclub ontleent zijn naam aan altsaxofonist Charlie Parker en opende in 1949 in de 52nd Street. De naamgever speelde er vaak. In 1964 sloot de club op de originele locatie. Birdland heropende in 1985 aan Manhattan's Upper West Side. Op de huidige plek, West 44th Street between Eighth en Ninth Avenues, is de club sinds 1996 gevestigd. Ook een aantal andere Amerikaanse clubs zamelt geld in om voort te bestaan: de Keystone Korner (Baltimore), de Catalina Jazz Club (Hollywood) en Chris' Jazz Café (Philadelphia).

Herbie Hancock in 2012 in het Amsterdamse Concertgebouw. (Foto: Joke Schot)

Herbie Hancock op Gent Jazz 2021

Toetsenist Herbie Hancock staat op het programma van de komende, 20ste editie van het festival Gent Jazz. Ook trompettist Ibrahim Maalouf, Compro Oro, drummer Antoine Pierre en zanger Gregory Porter hebben al getekend. Gent Jazz 2021 is van donderdag 8 tot zaterdag 17 juli op de Bijlokesite, Gent. Meer namen worden binnenkort bekendgemaakt.

Breda Jazz Festival dit jaar in afgeslankte vorm

Het Breda Jazz Festival krijgt dit jaar een afgeslankte vorm. "We kijken daarvoor naar locaties voor binnen- en buitenconcerten. Daarnaast moeten we, gezien de huidige situatie, locaties kunnen afsluiten zodat we in staat zijn om het aantal bezoekers en de anderhalve meter te kunnen waarborgen", aldus voorzitter Bart Wouters in dagblad BN de Stem van 14 januari jl. Normaal gesproken zou dit jaar de vijftigste editie gevierd zijn, maar die feestelijkheden schuiven door naar 2022. Het komende festival is van 13 tot en met 16 mei (HemelveertswEEKEND).

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 351

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit in deze Jazzflits besproken albums. Luister hier: <https://spoti.fi/35UJ5HQ>

JAZZ OP DE PLAAT

BLONK/MALLOZZI/VANDERMARK
Improvisors
Kontrans

Onder de titel 'Improvisors' werkt vocalist extraordinaire Jaap Blonk al jaren aan een gestaag uitdijende serie. Zoals wel vaker, koos hij voor deze aflevering voor een ontmoeting in Chicago. Zijn muzikale partners in Elastic Arts waren daarbij rietblazer Ken Vandermark en draaitafelman Lou Mallozzi, met wie hij eerder te horen was op het livealbum 'At The Hideout' (2013). Het samengaan van elektronische en akoestische klanken is voor Blonk bekend terrein, maar hij slaagt er altijd wel weer in om daarin nooit te vervelen. Je hoort het drietal voortdurend keuzes maken: met wie ga ik mee in zijn klankwereld? Of ga ik er juist helemaal tegenin? Mooi is in dit verband het moment (in 'Mooivirk') waar Vandermark met zijn klassieke jazz-tenorsaxspel verdwaald lijkt te zijn in een uit de hand gelopen videogame. Dan bewijzen de muzikanten ook hun aanstekelijke gevoel voor humor. Het lijkt op sommige momenten wel of je naar flarden van een tekenfilm zit te luisteren. Maar even zo goed grossieren de heren in schurende, soms ronduit onaangename klanken die net zo makkelijk weer oplossen in iets bizars, spannends, mysterieus of anderszins onverwachts. Het uit elkaar halen van 'wie speelt wat' wordt dan een volstrekt loze exercitie. Meegaan met de klankstroom is het beste wat je als luisteraar kunt doen. Dan haal je het maximale eruit.

Herman te Loo

Bezetting:

Jaap Blonk (stem, elektronica), Lou Mallozzi (cd's, mixer, microfoons, orgelpijpen, draaitafels), Ken Vandermark (klarinet, basklarinet, tenorsax, baritonsax).

Luister hier naar tracks van het album:
<https://bit.ly/396cQaC>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

DALGOO
Liberté Égalité Fraternité
Jazz Werkstatt

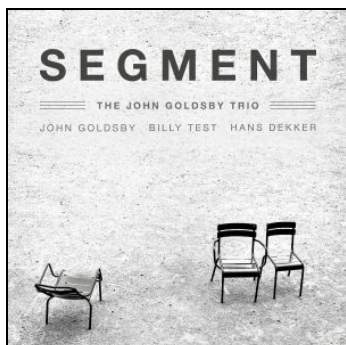

In de popmuziek is het heel gebruikelijk dat opgeheven bands na verloop van tijd weer bij elkaar komen, in de jazz en geïmproviseerde muziek zie je het niet vaak. Het kwartet Dalgoo maakte in de eerste jaren na de millenniumwissel twee cd's voor het TryTone-label. Door de verhuizing van rietblazer Lothar Ohlmeier en bassist Meinrad Kneer naar Berlijn hield de Amsterdamse groep in 2005 op te bestaan. Anno 2016 besloot het drietal (plus de nieuwe drummer Christian Marien) de draad weer op te pakken. Met 'Liberté Égalité Fraternité' ligt er dus na zeventien jaar weer een nieuw album in de winkel. Aan de uitgangspunten van de band is niets veranderd: frisse, ongedwongen improvisatiemuziek van een leiderloos collectief. De beroemde kreet van de Franse Revolutie is als albumtitel niet voor niets gekozen. In het hoesontwerp vallen de kleuren van de Franse vlag op, maar ook de verwantschap aan de iconische hoes van 'Something Else!' van Ornette Coleman. Tobias Klein (die met Meinrad Kneer het repertoire bij elkaar schreef) is namelijk een groot fan van de grondlegger van de freejazz. Zijn stukken 'Vibrate in sympathy' en 'Friendly corpse' getuigen ervan. Pittige, sterke thema's die een prima uitgangspunt bieden voor melodische improvisaties, waaraan de beide blazers zich tegelijkertijd overgeven. Daarnaast biedt het album ook stukken die eerder duister en mysterieus kunnen worden genoemd. De combinatie van de twee basklarinetten met gestreken contrabas bewijst zich weer eens als een superieur amalgaam. 'Die Zeit steht still' van Kneer vaart er wel bij. Het viertal leeft zich ook uit in drie vrije improvisaties, genoemd naar de drie begrippen uit de albumtitel. En met invloeden uit de Balkan ('Listopad') en het Midden-Oosten ('Arabian oil') wordt de klankwereld van Dalgoo compleet gemaakt. **Herman te Loo**

Bezetting:

Tobias Klein (altsax, basklarinet, contrabasklarinet), Lothar Ohlmeier (tenorsax, basklarinet), Meinrad Kneer (bas), Christian Marien (drums).

Voor meer informatie:
<https://bit.ly/2M9kFU6>

THE JOHN GOLDSBY TRIO**Segment****Bass Lion Music/WDR Mediagroup****Bezetting:**

Billy Test (piano),
John Goldsby (bas),
Hans Dekker (drums).

In de afgelopen zomer kwam de ritmesectie van de WDR-Bigband bij elkaar om toch maar even een paar dagen te spelen. Twee Amerikanen - pianist Billy Test, die er net twee jaar bij zat en bassist John Goldsby, die al sinds 1994 meedraait - en de Nederlandse drummer Hans Dekker, die als full-timer in 2005 definitief bij het orkest kwam. Het zal niet erg gezellig zijn, daar in die Keulse studio's, maar slechts met z'n drieën en (zo te horen) flinke geluidsschermen tussen hen in valt er nog wel te musiceren.

Goldsby is officieel de leider, maar Test had dat evengoed kunnen zijn. Dekker heeft een steunende rol en laat de anderen schitteren. Ze klinken alle drie als ervaren sessiemuzikanten die nauwelijks meer bezig zijn met hun ego's en/of hun eventuele virtuositeit. Ze maken muziek met z'n allen, daar gaat het om. Elke noot komt probleemloos tot uiting en alles spreekt vanzelf.

Het leeuwendeel van het repertoire werd beurtelings door de pianist en de 'leider' op papier gezet. Het is verleidelijk om betekenissen te zoeken achter de titels. 'Shadows of change' is een zéér bezonken ballad zonder valse romantiek, die misschien reflecteert op de constante, onverwachte veranderingen in de coronasituatie, en wat voor onheil die nou weer in petto zullen hebben. Zó langzaam gespeeld, dat er bijna geen tempo meer is. 'Spinning' begint met een wrang, mysterieus thema, unisono voor bas en piano. Het stuk 'spint' maar in het rond, zonder ergens verlossing te bieden.

**Ze maken muziek met z'n allen.
Elke noot komt probleemloos tot uiting
en alles spreekt vanzelf.**

Het titelstuk 'Segment', een zelden gespeeld thema van Charlie Parker (apart overigens: een soort 'I got rhythm' in mineur, met een andere brug) vormt hierna een adempauze met lichte swing en parende pianoloopjes. De ballad 'Blue dahlia' heeft een Billy Strayhorn-achtige titel en had ook van Strays kunnen zijn. Goldsby was zo attent het te schrijven, want Duke's rechterhand werd niet oud genoeg om dat allemaal zelf te doen.

De leider speelt mooie donkere noten op zijn zo te horen onversterkt opgenomen instrument en glijdt feilloos naar het duimregister. We horen flarden Pettiford en heel soms wat Mingus, maar dan zuiver.

Nou afwachten hoe dit trio gaat klinken zodra ze in ieder geval in Keulen allemaal hun prik hebben gehad. Misschien gaan ze met het hele orkest in polonaise langs alle Bierkellers, joelend 'Ich bin so schön, ich bin so toll, ich bin der Anton aus Tiróóó!!!' Heel voorstelbaar, maar nog ver weg. Dit is een stemmig album. Onthecht, gelouterd. Wat bedrukt, zoals meer mensen zich zullen voelen.

Jeroen de Valk

Luister hier naar het titelnummer van de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=HJ0nrnxUWJ4>

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 351

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit in deze Jazzflits besproken albums. Luister hier: <https://spoti.fi/35UJ5HO>

JOOST LIJBAART
Free
Challenge Records

Het klinkt gek maar dankzij corona ontstaan plotse-ling de mooiste initiatieven die anders waarschijnlijk nooit werkelijkheid zouden zijn geworden. Zou drummer Joost Lijbaarts idee voor de cd 'Free', dat eigenlijk al jaren in zijn hoofd speelde, zonder corona ooit werkelijkheid zijn geworden? Nood breekt wetten, want zoals Lijbaart in een recent interview in JazzNu vertelde: "Zes jaar geleden durfde ik niet, nu is het de tijd ervoor. Van het resultaat denk ik dat het veel meer is dan muziek, mijn hele leven zit in 'Free'. Al mijn reizen, allerlei culturen, al mijn verwondering en absurdisme." Het kwam er al die tijd niet van, ook omdat de groep Under the Surface - ooit bedoeld als een studieproject met zangeres Sanne Rambags en gitarist Bram Stadhouders voor het conservatorium van Tilburg - een groot succes werd en door de hele wereld trok. Door de intelligente lockdown kon 'Free' als soloproject afgerond worden. 'Free' heeft niets te maken met free-jazz, geen spoor daarvan op deze cd. Het heeft wel alles te maken met het feit dat Lijbaart dankzij de groep Under the Surface geleerd heeft dat je schaamteloos moet zijn en diep moet graven om tijdens het proces tot een soort waarachtigheid te komen. "'Free' is daarmee een reis naar binnen geworden met antwoorden op vragen als: wat wil ik, hoe wil ik spelen?", zei Lijbaart in het JazzNu interview.

Het resultaat van die reis is bijzonder en schitterend en leverde een prachtige plaat op. Alle dertien composities zijn van Lijbaart, alle instrumenten worden door hemzelf bespeeld en dankzij multi-track horen we niet een drummer die in zijn eentje speelt, maar een flink orkest dat afwisselend bezonen, contemplatieve en swingende wereldmuziek speelt. De muziek is open en luchtig, ritmen uit Afrika en Azië worden versmolten met hedendaagse jazz. Het klinkt vreemd, maar dankzij de melodische instrumenten harmonium, vibrafoon, klokken-spel, ballofoon en fluit lijkt dit nauwelijks een album van een slagwerker te zijn, laat staan een soloalbum. Lijbaart noemt de muziek zelf een klankuniversum. Een universum dat een stuk fraaier is dan de dagelijkse werkelijkheid van nu.

Tom Beetz

(<https://joostlijbaart.com/order-album-free/>)

Bezetting:

Joost Lijbaart (drums, gongen, cymbalen, bellen, handpercussie, harmonium, klokkenspel, balafoon, vibrafoon, odaiko drums, shaman drum en fluit).

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=sVbOMOsS4Hw>

ENRICO PIERANUNZI & BERT JORIS
Afterglow
Challenge Records

Als twee grootheden uit de Europese jazz hun veelzijdige ervaring samenvoegen, roept dat verwachtingen op. De lange loopbaan van de Italiaanse pianist Enrico Pieranunzi (71) omvat samenwerking met vele topmusici, zoals bassist Charlie Haden en de saxofonisten Chris Potter, Lee Konitz en Phil Woods. De Belgische trompettist Bert Joris (63) heeft eveneens een flinke staat van dienst en is niet alleen als instrumentalist bekend, maar ook door zijn bijzondere composities en arrangementen voor bigbands in diverse landen. Beide musici werkten eerder samen, onder meer bij het Brussels Jazz Orchestra, waar Pieranunzi's muziek werd gearrangeerd en gedirigeerd door Bert Joris. Nu is het dus tijd voor een duoplaat.

Een piano klinkt wel eens als 'slagwerk op toonhoogte' (denk aan Cecil Taylor), maar iemand kan dit instrument ook laten zingen. Dat doet Pieranunzi, die past in de 'school' van Bill Evans. Met impressionistisch aandoende akkoorden en arpeggio's benut hij het instrument in het volle bereik van laag tot hoog, in een fraai toucher. Deze 'orkestrale', brede pianistiek kent men ook uit de klassieke muziek. Joris' trefzekere en lyrische legatospel past daar uitstekend bij. Hij bespeelt afwisselend trompet en bugel, beide met een warme en ronde toon, zonder 'special sounds' (zoals met een harmonium of een plunger). Die zijn ook niet nodig, want hij heeft melodisch en harmonisch genoeg te melden.

Pieranunzi schreef zeven van de elf stukken, Joris twee. Er zijn twee gezamenlijke composities. Het lichtvoetige openingsstuk 'Siren's lounge' is een walsje in AABA vorm, van Pieranunzi. Diens 'Afterglow' doet klassiek aan; na de verhalende melodie op piano komt de trompet erbij en krijgen we 'thema met variaties'. Bert Joris pakt flink uit in zijn compositie 'Millie', in latinsfeer. Er staan ook echte 'impro'-stukken op de plaat: 'Freelude' en 'Not found', waarin de musici elkaar uitdagen. Met de 'Cradle song' komen we in de sfeer van het negentiende-eeuwse lied. Een van de topstukken is 'Five plus five', in een dubbele 5/4 maat, waarin de dialoog tussen de instrumenten grote hoogten bereikt. 'What's what' opent met een bebopachtige unisono gespeelde melodie in up tempo, gevolgd door gezamenlijke improvisaties waarin je steeds het tempo blijft voelen.

Op deze plaat staan geen langdurige individuele solo's met begeleiding, maar muzikale conversaties op hoog niveau. De verwachtingen worden ruimschoots waargemaakt. **Ruud Bergamin**

Bezetting:

Enrico Pieranunzi (piano), Bert Joris (trompet, bugel)

Luister hier naar het titelnummer:

<https://www.youtube.com/watch?v=XPuxHik5bfA>

VARIA

Online-jazzcursus van Ruud Bergamin

Saxofonist Ruud Bergamin geeft vanaf 18 februari een cursus van acht lessen over 'baanbrekers en smaakmakers' in de jazz. Hij doet dat via Zoom bij de Rotterdamse Volksuniversiteit, zodat ook niet-Rotterdamers kunnen inschrijven. Bergamin vertelt zijn verhaal aan de hand van film- en geluidsfragmenten. Hij kijkt in de Nederlandse jazzgeschiedenis terug tot 1921 en laat zien hoe de jazz-improvisatie zich heeft ontwikkeld in die periode. Verder staat hij stil bij enkele saxofonisten die school hebben gemaakt en geeft hij een antwoord op de vraag of er een tegenstelling is tussen jazz en klassieke muziek. De Zoom-sessies zijn op donderdag van 13.30 uur tot 15.00 uur.

Meer info: <https://bit.ly/38XLFig>

Geldschieters gezocht voor eerste cd Paradox Jazz Orchestra

Het Paradox Jazz Orchestra gaat op 1 en 2 maart de eerste cd opnemen. Om die te bekostigen is het orkest op 19 januari via de website Voordekunst.nl een inzamelingsactie begonnen. "Er is voor elk budget en elke wens wel een mooie tegenprestatie", aldus de initiatiefnemers. Op de plaat komen 'de beste, mooiste, indrukwekkendste niet-uitgebrachte stukken' van bigband de Sky-masters te staan. Van 1978 tot 1986 was dat orkest wekelijks te horen in het radioprogramma AVRO Swingtime. Veel stukken zijn maar één keer gespeeld tijdens een radio-uitzending. "We willen deze pareltjes vastleggen voor volgende generaties", zo meldt Voordekunst.nl. Paradox Jazz Orchestra werd vorig jaar opgericht door saxofonist-dirigent Jasper Staps en trompettist Teus Nobel. In de bigband spelen onder anderen Guido Nijs, Jan Menu, Daniel Daemen en Jesse Schilderink (sax), Koen Smits, Martijn de Laat en Robin Rombouts (trompet), Rembrandt Frerichs (piano) en Niek de Bruijn (drums).

Meer info: <https://bit.ly/35U3mh0>

OPROEP

Onze medewerker Erik Marcel Frans doet onderzoek naar saxofonist **Don Wilkerson** (1932–1986). Hij speelde vanaf 1954 in het orkest van zanger Ray Charles en toerde met hem ook in Europa. Heeft u foto's van zo'n Europees concert, dan zouden wij daar graag een kopie van ontvangen via jazzflits@gmail.com. Dank u bij voorbaat!

OVERLEDEN

Howard Johnson (midden zittend) met zijn formatie Gravity. (Persfoto)

Junior Mance, 18 januari 2021 (92)

Pianist, speelde bij Gene Ammons, de Adderley Brothers, Dizzy Gillespie, begeleidde Dinah Washington, maar was vooral te horen als solopianist en in trioverband. Zijn spel was solide, gematigd modern en er waren altijd sporen van de blues aanwezig.

Howard Johnson, 11 januari 2021 (79)

Maakte zich verdienstelijk door de tuba te introduceren als solo-instrument. Speelde in middelgrote bands als die van Charles Mingus, Gil Evans, Carla Bley en in Europa George Gruntz. Richtte tweemaal een ensemble op met vier resp. vijf tuba's: Substructure en Gravity. Was daarnaast een bekwame bariton-saxofonist.

Werner Keller, 9 januari 2021 (86)

Zwitserse mainstream-klarinetist. Speelde naast trompettist Oscar Klein en pianist Henri Chaix in de Tremble Kids, begeleidde als zodanig Amerikaanse gasten als de trompettisten Buck Clayton en Wild Bill Davison.

Bobby Few, 6 januari 2021 (85)

Pianist, door Albert Ayler gestimuleerd naar New York te komen, waar ze samen opnamen maakten. In 1969 emigreerde Few naar Frankrijk, waar hij in 1973 een trioplaat maakte voor zijn eigen label Center of the World. Vond aansluiting bij avantgardisten als bassist-cellic Alan Silva, altist Noah Howard en sopraansaxofonist Steve Lacy. Daarnaast solo-optredens. Overleed in Parijs.

Carol Leigh, 22 december 2020 (83)

Zangeres in het traditionele genre. Vele jaren bij de Original Salty Dogs, opererend vanuit Chicago met platen op Delmark, GHB en Stomp Off. Trad ook op met de pianisten Jim Dapogny, Dick Wellstood en de Brit Neville Dickie. (jjm)

PS Bij het sluiten deze Jazzflits ontvingen wij nog een overlijdensbericht van trombonist-arrangeur **Sammy Nestico** (97). Hij komt het komende nummer in dit overzicht aan de orde.

DOLO COKER (1927–1983)

Hij leerde veel van Bud Powell en Art Tatum, zijn standards en originals vertonen 'Artumesque' trekjes, hij klinkt soms als Erroll Garner, Elmo Hope of Red Garland. Hoe komt het toch dat het talent van deze moderne jazzpianist onvoldoende bekend is en gewaardeerd wordt bij het grote jazzpubliek? Lag het aan zijn persoonlijkheid? Toen Dolo Coker zijn nummers aankondigde tijdens een soloconcert in het Sheraton Hotel in New York konden alleen de eerste rijen hem (nauwelijks) horen...

In deze Discografische notities leest u met welke toppers Dolo allemaal optrad: Sonny Stitt, Harry Edison, Red Rodney, Dexter Gordon, Teddy Edwards, Art Pepper, Jimmy Forrest, Jimmy Mulidore, Richie Kamuca, Herb Ellis en Sonny Criss. Hij gaf schoolconcerten voor jeugdigen die te jong waren om jazzclubs te bezoeken. Het merendeel van zijn loopbaan werkt hij als begeleider. Pas met Kerstmis 1976 maakt Dolo zijn eerste elpee als leider, hij was al vijftig. Op Xanadu speelt hij op vijftien sessies genummerd tussen 139 en 201. In de jaren zeventig: "Major talent, minor interest – that was jazz in those days!"

CHARLES MITCHELL COKER

Geboren: 16 november 1927, Atlantic City, New Jersey; **overleden:** 13 april 1983, Los Angeles, Californië.

Charles 'Dolo' Coker studeert in South Carolina: eerst in Florence aan de Mather Academy, dan in Camden aan de Methodist School. Hij speelt C-melody sax. Dolo droomde ervan dokter te worden, maar hij kiest voor muziek, vanaf zijn dertiende volgt hij een pianostudie bij Howard Reynolds.

Van 1944 tot 1954 brengt hij zijn jeugd door in Philadelphia, met studies aan de Landis School of Music en aan de Orenstein's Conservatory. Halfweg de jaren veertig vinden we hem in een bigband van Jimmy Heath in Philadelphia, waarbij verder John Coltrane op altsax, Benny Golson op tenorsax, trompettist Johnny Coles, bassist Percy Heath en drummer Specs Wright. Al doende leert hij: Dolo gaat optreden in Washington, Baltimore, Atlantic City, Boston, Pittsburgh.

...vervolg in de rechterkolom

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

Dolo Coker op de hoes van de Xanadu-elpee 'All Alone'. (Hoesontwerp en foto: Don Schlitten)

In 1946 komt Dolo in New York terecht in een Ben Webster Quartet waarbij drummer Philly Joe Jones, Het houdt op te bestaan wanneer Ben Webster terugkeert bij Ellington. (Saxofonist Webster had in Chicago op 6 maart 1940 met Ellington enkele nummers voor Victor opgenomen, in 1943 verliet Ben in een kwade bui Ellington, nadat hij eerst nog een kostuum van Duke in flarden had geknipt, aldus Clark Terry.) Dolo en Philly Joe kregen kansen om trompettist Clifford Brown te begeleiden. Dolo toert op de Bahamas en in Canada met saxofonist Arnett Cobb 'the wild man from Texas'.

Engagementen met zanger Clyde McPhatter, zangeres Ruth Brown en trompettist Howard McGhee. In 1954 duikt Coker op bij Sonny Rollins, in 1955 bij de Jazz Prophets van trompettist Kenny Dorham, dan twee jaar bij saxofonist Sonny Stitt tot in 1957, met wie hij in 1956 voor Roost zijn eerste opnamen maakt. Coker co-dirigeert met saxofonist Gene Ammons een kwintet waarbij saxofonist Lou Donaldson. In 1959 zit Coker een tijdje in de Erskine Hawkins Big Band.

Op YouTube staat een aflevering van het televisieprogramma Frankly Jazz met een live-opname van het Curtis Amy Sextet in 'Katanga', met trompettist Dupree Bolton, Dolo Coker en gitarist Ray Crawford, november 1962, Los Angeles (Celluloid Improvisations): <https://www.youtube.com/watch?v=514EvI2Oc-Q>

De West Coast lonkt. In november 1959 concerteert Dolo met Philly Joe Jones in San Francisco's Jazz Workshop. Van daaruit zoekt Dolo saxofonist Dexter Gordon op in Los Angeles, hij zou daar de rest van zijn leven blijven. Dexter zag de binnenkant van de Chino State Penitentiary tussen 1953 en 1955, nog eens ...vervolg op de volgende pagina linksboven

vanaf 1960. Omdat Dexter vrijkwam mocht hij op 13 oktober 1960 een plaat opnemen, later uitgebracht als 'The Resurgence Of Dexter Gordon': de opname-ingenieur Wally Heider was niet bij de pinken, zelfs in Dolo's 'Dolo' hoor je nauwelijks de piano, bassist Charles Green heeft meer geluk. Onbegrijpelijk dat AllMusic.com schrijft: 'a recording under the watchful eyes and ears of legendary producer Wally Heider'. Producer was Cannonball Adderley, en waarom Cook & Morton in hun Penguin Jazz Guide 3,5 sterren is een raadsel.

Beluister de opname hier:

<https://bit.ly/391uOTT>

Achttien maanden treden Dolo en Dexter dagelijks op in de Zebra Lounge, **1960-1962**. Hierna deelden Dexter en Dolo het podium in de West Coast-versie van Jack Gelber's 'The Connection', een toneelstuk over jazz en narcotica, vooral Dexter had ervaring. Andere versies van dat toneelstuk zijn met Howard McGhee, en de saxofonisten Jackie McLean en Tina Brooks. Freddie Redd componeerde de muziek voor de East Coast-versie. Actief als hij is, heeft Dolo begin jaren zestig in Los Angeles tegelijkertijd een eigen trio voor clubs als de Memory Lane **(A)(B)**, de Zebra Lounge **(C)**, Mr. Woodley's en in The Cashbah met zangeres Dréa Courtney; in 1964 dikwijls met trompettist Harry Edison als attractie. Uit die jaren dateren opnamen met Dexter Gordon, de genietbare 'Intensity' van saxofonist Art Pepper, maar met opnieuw de zwak opgenomen Coker, saxofonist Junior Cook, saxofonist Curtis Amy, Dupree Bolton en Ray Crawford. Hij begeleidt soulzanger Sam Fletcher (1934-1989), die zong in 1977 – zonder Dolo – tijdens het huwelijk van Mohammed Ali **(D)**.

Op 9 juni **1969** nam zangeres Della Reese samen met Dolo Coker auteursrechten op voor 'A heart full of tears'. Dolo was een tijdlang pianist bij saxofonist Frank Morgan (1933-2007) met bassist Flip Greene en drummer Lawrence Marable.

Opvallend is de leemte in Dolo's plaatopnamen tussen 1962 en 1969. Een zekere erkenning komt door opnamen voor Muse met pianist Teddy Edwards, saxofonist Sonny Criss en trompettist Red Rodney. In **1974** gaat Muse-producer Don Schlitten Dolo Coker als sideman gebruiken.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Dolo Coker op de hoes van de Xanadu-elpee 'California Hard'. (Hoesontwerp en foto: Don Schlitten)

Pas na dertig jaar ervaring komt op 26 december **1976** zijn debuutplaat als leider, 'Dolo!' met trompettist Blue Mitchell - leeftijdsgenoten uit 1928 – saxofonist Harold Land, bassist Leroy Vinnegar en drummer Frank Butler, voor Xanadu: de eerste sessie was met Harold Land, de tweede met Art Pepper op tenorsax: had Pepper zijn altsax voor cash ingeleverd in het pandjeshuis? Land was een vaste waarde in Los Angeles, werd bekend door zijn bijdragen bij Clifford Brown/Max Roach en het Curtis Counce Quintet. Vinnegar en Butler speelden mee op 'Harold In The Land Of Jazz' van Harold Land van januari 1958. Blue Mitchell verbleef al enkele jaren aan de West Coast met dat aangename klimaat en veel speelgelegenheid.

Beluister Cokers debuutalbum als leider hier:

<https://www.youtube.com/watch?v=nmyV8aY9Um8>

Vinnegar was de favoriete bassist bij Xanadu: op Sam Noto's 'Entrance' van 2 maart 1975 (Xanadu 103) en met Sonny Criss op zijn 'Saturday Morning' van 1 maart 1975 (Xanadu 105), telkens met pianist Barry Harris en drummer Lenny McBrowne. Frank Butler (1928-1984) speelde voor Duke Ellington in 1954, ook met Perez Prado, Miles Davis, John Coltrane, Ben Webster, Elmo Hope, Dave Brubeck.

Op 27 december **1976** volgt 'California Hard' met Art Pepper in plaats van Harold Land, in **1977** de trioplaat 'Third Down' met Vinnegar en Butler, en Harry Edison als gast, in **1979** de solo-plaat 'All Alone'. In 1978 komt hij met de Xanadu All Stars naar Montreux, dat pakket gaat in 1980 naar Senegal.

In juli 1979 is Dolo in Los Angeles met Harry Edison, saxofonist Eddie Davis, drummer Allen Jackson, Kenny Dixon, met foto in Jazz Hot 678 van winter 2016-2017.

De laatste drie jaren van zijn leven was Dolo ziek. Uiteindelijk verloor hij de strijd tegen kanker. Zijn vrouw Sybil bleef aan Dolo's zijde: bemoedigende woordjes, zijn favoriete muziek op [...vervolg op de volgende pagina linksboven](#)

de draaitafel. Ze gaf hem moed toen hij hoorde dat een 'jazz foundation' te zijner ere zou gevormd worden: Sybil trommelde vrienden op, iedereen doneerde 10 dollar en de stichting was vertrokken. Sinds april 1983 functioneert de Charles Dolo Coker Jazz Scholarship Foundation in Los Angeles: jazzstudenten van 15 tot 25 jaar worden financieel gesteund, afgestudeerden mogen optreden tijdens het jaarlijkse Tribute to Dolo Coker. Het vond 28 en 29 april 2019 reeds voor de 36ste keer plaats en moest vorig jaar worden geschrapt vanwege corona. Trompettist John Rinaldo, die werkte bij Louie Bellson, Woody Herman, Bob Crosby en jarenlang leider van de Eagle Rock High School Jazzband was, vond het vanzelfsprekend zijn steun te verlenen aan de Dolo Coker Foundation. (Rinaldo's vader speelde nog bij John Philip Sousa (1854-1932)). Op internet circuleert van dat swingend schoolorkest onder leiding van Rinaldo een elpee uit 1974 met als titel 'Bluesette'. En de plaat 'Synthèse' (1997) van het Canadese Stephane Crytes Trio uit Montreal opent met 'Dolo', blijkbaar was Dolo Coker niet vergeten! Heeft Jef Neve zin en tijd om John Wright (Jazzflits 350) en Dolo Coker in de schijnwerpers te plaatsen?

Voetnoten:

(A) Op 5 augustus 1962 is het Cannonball Adderley Sextet in Comblain-la-Tour met Nat Adderley, Yusef Lateef, Joe Zawinul, Sam Jones, Louis Hayes. Zes weken later op 19 september 1962 wordt in de Memory Lane voor Capitol een 'Live Session' ingeblikt, zonder Lateef, maar met vocalist Ernie Andrews.

(B) Nat Adderley: 'Live At Memory Lane' op 31 oktober 1966, met Joe Henderson, Joe Zawinul, Victor Gaskin, Roy McCurdy (Atlantic SD 1474).

(C) John Coltrane speelde in de Zebra van 1 tot 11 september 1960 met Billy Higgins, nog eens van 11 tot 23 april 1961.

(D) Sam Fletcher, 'the next Nat Cole', door drugs uit het circuit sinds 1967. Toch twee platen: 'The Man With The Golden Voice - The Singles Collection 1958-1967' (Blue Moon 888) en 'Sings I Believe In You + The Look Of Love & The Sound Of Soul' met Harry Edison, Bobby Bryant, Gerald Wiggins, Barney Kessel, in Hollywood, juli 1964 & juni 1967 (2LP1CD - Blue Moon 892)

DISCOGRAFISCHE GEGEVENS – DOLO COKER

Coker speelt mee op deze plaat van Blue Mitchell en Junior Cook.

eind 1956 of 23 januari 1957 – Sonny Stitt, '37 Minutes And 48 Seconds', Capitol Studios, New York (Savoy Jazz SJL 1165) (Royal Roost 2219)(Mosaic MD9-208)

17 november 1959 – Philly Joe Jones, 'Showcase' (OJC 484)

13 oktober 1960 – Dexter Gordon, 'Pulsation', reissue 'The Resurgence Of Dexter Gordon', Los Angeles, met vier Dolo-composities 'Dolo', 'Lovely Lisa', 'Affair in Havana', 'Field day' (Jazzland, OJC 929, Universal 1869292)

23 november 1960 – Art Pepper, 'The Way It Was', 'Autumn leaves' als restant-track van de 'Intensity'-sessie (OJC 389)

23 & 25 november 1960 – Art Pepper, "Intensity", met Jimmy Bond, Frank Butler (OJC 387)

10 april 1961 – Junior Cook Quintet, 'Junior's Cookin'', met Blue Mitchell (Fresh Sound 789)

25 augustus 1961 – Les McCann, 'Sings', met orkest Gerald Wilson (Pacific Jazz 31)

november 1962 – Dupree Bolton, 'Fireball', met Curtis Amy, Ray Crawford, Victor Gaskin, Ronnie Selico, TV Show Frankly Jazz in Los Angeles (Uptown 27,56)

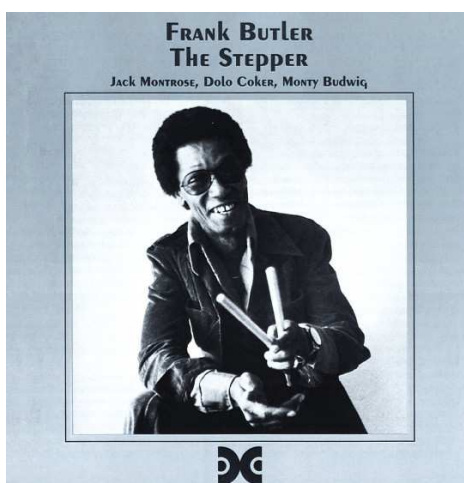
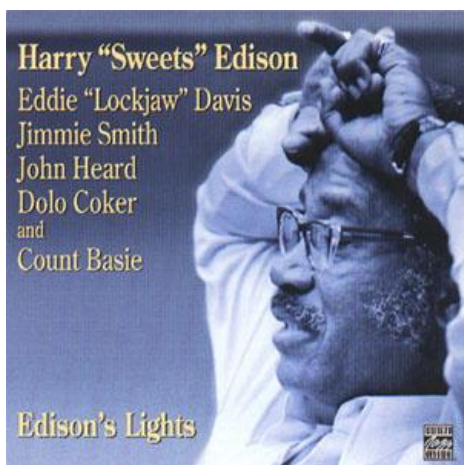
Luistertip 1: 'El Tiente', een compositie van Dolo Coker ter ere van de Cubaanse baseballspeler Luis Tiant bij de Boston Red Sox (uit 'Out Of Nowhere' met saxofonist Sonny Criss (1975)): <https://www.youtube.com/watch?v=kMV1eLJTEw>

mei 1964 – Sonny Forriest, bluesgitarist, enkele tracks met Dolo in Los Angeles, was gitarist bij The Coasters, toerde bij Ray Charles 1961-1965 (Escort 106)

1970 – Harry Sweets Edison's All Stars & Jimmy Mulidore Big Band, met James Moody, Monk Montgomery, Benny Green, Hilton Hotel, Las Vegas, Nevada

1971 – Tony Bennett & Jimmy Mulidore's Swinging Big Band, 'Legends Of Jazz 1', met Harold Land, James Moody, Benny Green, Tommy Turk, Flamingo Hotel, Las Vegas, Nevada

...vervolg op de volgende pagina

1974 – Richie Kamuca & Lee Konitz, 'Live At Donte's', met Coker, Vinnegar, Jake Hanna, North Hollywood, Cellar Door Records 102, slechts driehonderd exemplaren

25 maart 1974 – Teddy Edwards, 'Feelin's', met Conte Candoli, Coker, Ray Brown, Frank Butler, in Los Angeles (Muse 5045)

26 maart 1974 – Red Rodney with Sam Noto, 'Superbop', met Jimmy Mulidore en zijn compositie 'Hilton', Ray Brown, Shelly Manne, in Los Angeles (Muse 5046)

24 februari 1975 – Sonny Criss, 'Crisscraft', met Ray Crawford, Hollywood (Muse 6015)

20 oktober 1975 – Sonny Criss, 'Out Of Nowhere', Los Angeles (Muse 5089)

5 mei 1976 – Harry Edison, 'Edison's Light', met Eddie Lockjaw Davis, Los Angeles (OJC 804)

26 december 1976 – Dolo Coker, 'Dolo!', Blue Mitchell, Harold Land, Los Angeles (Xanadu 139)

27 december 1976 – Dolo Coker, 'California Hard', Art Pepper ook op tenorsax, Blue Mitchell, Leroy Vinnegar, Frank Butler Los Angeles (Xanadu 142)

(In 2008 sessies van 26 en 27 december 1976 uitgegeven als 'The Dolo Coker Sessions', Synergy 55304)

22 september 1977 – Harry Edison-Eddie Lockjaw Davis, 'Simply Sweets' (OJC 903)

16 oktober 1977 – YouTube publiceert Sonny Stitt 'I remember bird', met Frank Rosolino, Dolo, Allen Jackson, Clarence Johnston, in Hollywood (Catalyst 7616)

18 november 1977 – Dolo Coker, 'Third Down', met Harry Edison, Los Angeles (Xanadu 153)

Luistertip 2: 'Captain kidd', uit 'The Stepper' van drummer Frank Butler; je krijgt er saxofonist Jack Montrose bij (1977): <https://www.youtube.com/watch?v=U8TD8yidsCg>

19 november 1977 – Frank Butler, 'The Stepper', met Jack Montrose, Monty Budwig, drummer Frank Butler, producer Don Schlitten, Venice, California (Xanadu 152)

15 juli 1978 – Xanadu At Montreux, live-opnamen in vier delen uitgebracht, met Sam Noto, Sam Most, Al Cohn, Billy Mitchell, Ronnie Cuber, Ted Dunbar, Sam Jones, Frank Butler, met als pianisten afwisselend Dolo Coker en Barry Harris (Xanadu 162-163-164-165)

22 oktober 1978 – Frank Butler, 'Wheelin' And Dealin'', met Teddy Edwards, Joe Farrell, Monty Budwig, in Los Angeles (Xanadu 169)

28 november 1979 – Dolo Coker, 'All Alone', solo piano, deze keer in New York (Xanadu 178)

14 maart 1980 – Xanadu All Stars, 'Xanadu In Africa – Live in Sénégal', leader Billy Mitchell, Al Cohn, Dolo, Leroy Vinnegar, Frank Butler, Club Taski, Les Almadies, Dakar (Xanadu 180)

19 maart 1980 – Xanadu All Stars, 'Night Flight To Dakar', Théâtre Nationale Daniel Serrano, Dakar (Xanadu 185) (Xanadu 201 'Anniversary' heeft 'Not just to be in love again', compositie van Dolo Coker, uit Taski, en 'Sweet and Lovely' uit Serrano, als onuitgegeven tracks)

februari 1982 – John Collins, 'The Incredible', Dolo alleen op 'All the things you are', met Harry Edison, Jimmy Woode, Alvin Queen, in Parijs (Nilva NQ 3412, het platenlabel van Alvin Queen in Genève)

Erik Marcel Frans

Actuele berichten en concertaankondigingen vindt u op: <https://www.facebook.com/Jazzflits>

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 18 januari 2021

1 Eric Reed

For Such A Time As This
(Smoke Sessions)

Yellowjackets

Jackets XL
(Mack Avenue)

3 Javon Jackson

Deja Vu
(Solid Jackson)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

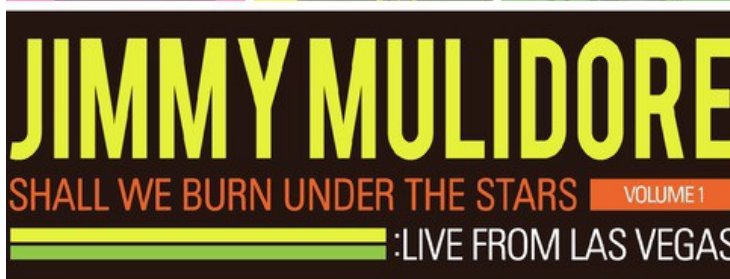
JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Hans Invernizzi, Peter J. Kortens, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot.

Logo: Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

Adres(post): Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

JIMMY MULIDORE – THE LAS VEGAS PLAYER

In Amerika en Las Vegas vonden jazzmusici werk in casino's of grote hotels. Dikwijls moesten ze ook andere muziek spelen om den brode, maar altijd kwalitatief. Saxofonist Jimmy Mulidore werkte veel in Las Vegas. Ik raadpleegde hem over Dolo Coker. Hoewel beiden meespelen op de 'Superbop'-plaat van de trompettisten Red Rodney en Sam Noto van 26 maart 1974, kon hij mij niets wijzer maken over de pianist. Hij stuurde mij wel wat informatie over zijn werk in Las Vegas. Als aanvulling op mijn stuk over Coker, sta ik daarom nog even stil bij Mulidore.

Mulidore speelde sax vanaf zijn tiende, studeerde bij Hal Overton aan de New York's Juilliard School of Music. Eind jaren vijftig reisden Mulidore en bassist Scott LaFaro naar Los Angeles met een tussenstop in Las Vegas: Mulidore bleef, Scotty trok door naar L.A. Jimmy speelde jazz met vibrafonist Red Norvo, trombonist Carl Fontana en saxofonist Georgie Auld. Hij speelt mee op Louie Bellson's 'Live At The Thunderbird', Red Rodney's 'Superbop'. Hij wordt in 1955 muzikaal directeur in de Hilton en Flamingo hotels in Las Vegas. Volgen platen met Sinatra en Barbara Streisand, Mulidore speelt mee op de laatste plaat van pianist-vocalist Nat King Cole en vertolkt een fluitsolo op Elvis Presley's 'American Trilogy'. Hij werkte met talrijke groten: Tony Bennett, James Moody, Sammy Davis, Frankie Laine, Lena Horne, Buddy Greco, Sarah Vaughan, Ella Fitzgerald, Dean Martin, James Brown, Eric Alexander, Phil Woods, Randy Brecker, Richie Cole. Hij soleert met zijn orkest in eerbetonen aan Benny Goodman, Woody Herman en Louis Prima. Mulidore komt ook een enkele keer voor in de discografische notities van Dolo Coker. Jimmy speelt een fluitsolo tijdens het laatste optreden van Bobby Darin (1936-1973). Op 12 december 1976 begeleidt hij Elvis Presley in zijn laatste optreden in Las Vegas. En met zijn 'Giants Steps Revue' kon hij mensen verblijden met een 'Jazz On The Strip' en wat schaars geklede danseressen.

Erik Marcel Frans

Op YouTube is veel Mulidore te vinden. Gaat u anderhalf uur zitten voor zijn documentaire 'Looking Back', echt de moeite.